

Vakcíny obsahujú viacero podozrivých zložiek. Málo sa vie o ich samostatnom pôsobení na organizmus dieťaťa, no ešte menej o ich spoločnom pôsobení. Dostupný výskum ukazuje, že nebezpečnosť týchto látok je omnoho väčšia, keď pôsobia v kombináciách.

Diskusia o bezpečnosti vakcín sa zvyčajne nezaobíde bez témy podozrivých chemikálií. Niektoré z nich sú známe ako neurotoxíny, napríklad hliník, ortuť, formaldehyd, neomycín, a potenciálne aj toxoidy (oslabené toxíny) záškrtu, tetanu, čierneho kašľa. Takéto obavy bývajú zamietnuté tvrdením, že ide o „veľmi malé“ množstvá, ktoré „nie sú škodlivé“. Tento argument je dvojitý a zavádzajúci: totiž, aj keby bola pravda, že tieto látky samy osebe nie sú prítomné v škodlivých dávkach (čo je ľahko spochybniteľné), vôbec neberie do úvahy, že nepôsobia na organizmus každá zvlášť, ale ako súčasť vakcínového „kokteilu“. Súčasné predpisy a ani regulačné úrady od výrobcu vakcín nevyžadujú, aby preukazoval mechanizmy účinnosti úplne všetkých chcených i nechcených zložiek vakcín. Preto je táto oblasť výskumu značne zanedbaná. Dostupné poznatky však stačia na to, aby vzbudzovali u vedcov obavy. [1]

ZNÁSOBENÁ NEPEZPEČNOSŤ

Pri rôznych neurotoxínoch sa už preukázalo, že ich spoločný účinok je mnohonásobne silnejší než samostatný – ich nebezpečnosť sa nescítava, ale doslova násobí. Napríklad pri experimentoch na zvieratách, repelent DEET a insekticíd permetrín v dávkach, ktoré samostatne ešte nemajú pozorovateľné nežiaduce účinky, mali spoločne už badateľné nežiaduce účinky, a po pridaní ďalšieho neurotoxínu v malej dávke už boli následky rovnakého typu, aké dokážu spôsobiť takmer smrteľné dávky týchto látok. [2]

Posuňme sa bližšie k vakcínam: Schubert a kolektív podali potkanom dávku ortute, ktorá sama stačila na usmrtenie 1 % z nich. Potom z tejto dávky použili jednu dvadsiatinu a pridal dávku olova, ktorá by sama osebe zabila 1 % potkanov. Na ich údiv, takáto kombinácia bola 100-percentne smrteľná. Možno teda povedať, že spoločný účinok bol najmenej stonásobný. [2]

Pri znalosti týchto faktov, ubezpečovanie o „nízkej“ dávke ortute vo forme thimerosalu, obsiahnutej donedávna v povinných vakcínach, ba ani súčasnej „zvyškovvej“ dávke, nie sú dôvodom na spokojnosť. Najmä, keď vezmeme na vedomie množstvo ďalších zložiek vakcín, s ktorými môže synergicky pôsobiť, napríklad s hydroxidom hlinitým a fosforečnanom hlinitým, používanými ako vakcínové adjuvans. Ortuť je pritom zvláštna tým, že nielenže sama osebe je vysoko toxická, ale zhoršuje toxicitu ktoréhokolvek iného neurotoxínu.

Prelomový experiment v tomto smere urobil Dr. Haley, ktorý skúmal účinky niektorých zložiek vakcín na kultúry neurónov.

Koncentrácia hydroxidu hlinitého 500 nM a thimerosalu 50 nM sama osebe nespôsobovala ešte výrazné odumieranie neurónov do 6 hodín, spoločne ich však zabili až 60%. Porovnanie s anorganickou ortuťou ukázalo, že thimerosal bol toxický už vo svojej organickej forme, po 12-tich hodinách sa však transformoval na anorganickú ortuť a spôsobil ďalšie odumieranie, čo významne dopĺňa zistenia Burbacherovho tímu (pozri minulé číslo seriálu). Toxicitu thimerosalu zhoršoval aj neomycín, pretože v bunkách blokuje proces detoxikácie ortute. Neomycín je antibiotikum a používa sa pri výrobe vírusových vakcín ako prevencia bakteriálnej kontaminácie. Okrem toho je súčasťou lokálnych antibiotických prípravkov ako Framykoin, Pamycon a podobne. Aj iné antibiotiká môžu mať podobný účinok. [5] Opäť sa raz ukazuje, že očkovať choré dieťa, dojčené dieťa chorej matky alebo kombinovať rôzne vakcíny, nemusí byť najlepší nápad.

Dr. Haley zistil ďalšiu pozoruhodnú vec – mužský pohlavný hormón testosterón sám osebe zvyšoval smrteľnosť uvedenej dávky thimerosalu až na 100%. Ako to súvisí s faktom, že autizmus 4-krát častejšie postihuje chlapcov než dievčatá?

SYNERGIA AKO NEPRIATEĽ

HOVORME O VEDE 4)

Dr. Haley upozorňuje na ďalšie štúdie, kde autistické deti, ako aj pacienti s Alzheimerovou chorobou, majú paradoxne nízky obsah ortuti vo vlasoch a nechtoch, čo však nie je dôkazom jej bezpečnosti, ale skôr dôkazom, že títo zraniteľní ľudia trpia neschopnosťou vylúčiť ortuť, zrejme kvôli deficitu dôležitého antioxidantu glutationu. [5]

AKO NÁŠĽAPNÉ MÍNY

Situáciu komplikuje fakt, že vakcíny môžu obsahovať aj zvyškové množstvá kontaminantov, ako sú olovo alebo kadmium. Samy osebe možno nie sú škodlivé, no aký môžu mať vplyv na toxicitu ostatných zložiek vakcíny? Viaceré zložky vakcíny vrátane hliníka a polysorbátu 80 spriechodňujú hematoencefalickú (mozgovo-krvnú) bariéru a uľahčujú tak prienik neurotoxínov priamo do mozgu. Ďalšou komplikáciou sú toxíny, ktorým sme odmalička vystavení v životnom prostredí, a dieťa aj od svojej matky (a to aj dojčením), napríklad aj podľa množstva jej zubných amalgámov. Popri uvedených bežných antibiotikách a prostriedkoch proti hmyzu, účinnok neurotoxínov zhoršuje aj fajčenie [6], fluoridy (napr. zo zubnej pasty) [7], ako aj všadeprítomné polychlórované bifenyly (PCB) [8] a, samozrejme, ťažké kovy.

Mnoho z týchto látok má schopnosť kumulácie v organizme, a keď nespôsobia hneď viditeľné príznaky, môžu ako nášľapné míny čakať na svoju príležitosť, aby po prieniku ďalších toxínov do tela prejavili svoju spoločnú silu. Schopnosť jednotlivého dieťaťa, vyrovnat sa s toxickou

záťažou, je navyše ovplyvnená aj hladinou vitamínov a ďalších antioxidantov, stopových prvkov atď. a nemôžeme vynechať ani dedičnú výbavu, ktorá je vážnym dôvodom na opatrnosť v prípade, že sa u niekoho v blízkej rodine vyskytli výrazné nežiaduce účinky očkovania.

Ako teda pôsobí tento „neurotoxický kokteil“ na dieťa, ktorého mozog je v krehkom štádiu prudkého vývoja? To presne nevieme. Pre viaceré zložky neexistujú úplné toxikologické informácie ani samostatne a o synergických normách môžeme zatiaľ len snívať. Je však úplne jasné, že na každé dieťa zapôsobí očkovanie odlišne, v závislosti od mnohých vplyvov, akým je alebo bolo v minulosti vystavené.

Spracoval Mgr. Peter Tuhársky

ZDROJE:

- [1] TOMLJENOVIC, L. – SHAW, CA.: *Aluminum vaccine adjuvants: are they safe?* Curr Med Chem. 2011;18(17):2630-7. PMID: 21568886
- [2] ABOU-DONIA, MB. et al: *Neurotoxicity resulting from exposure to pyridostigmine bromide, DEET, and permethrin: implications of Gulf War chemical exposures.* J Toxicol & Environ Health 1996 May;48(1):35-56. PMID: 8637057
- [3] SCHUBERT, J. – RILEY, E.J. – TYLER, SA: *Combined effects in toxicology. A rapid systematic testing procedure: cadmium, mercury, and lead.* J Toxicol Environ Health. 1978 Sep-Nov;4(5-6):763-76. PMID:731728.

- [4] HALEY, BE.: *Mercury toxicity: Genetic susceptibility and synergistic effects.* Med Veritas. 2005;2:535-42. DOI:10.1588/medver.2005.02.00067
- [5] CROOK, TG. – FREEMAN, JJ.: *Reactions induced by the concurrent use of thimerosal and tetracycline.* Am J Optom Physiol Opt. 1983 Sep;60(9):759-61. PMID:6681469.
- [6] EL-SAFIY, IA. – SHOUMAN, AE. – AMIN, NE.: *Nephrotoxic effects of mercury exposure and smoking among egyptian workers in a fluorescent lamp factory.* Arch Med Res. 2003 Jan-Feb;34(1):50-5. PMID:12604375.
- [7] STRUNECKÁ, A. – PATOČKA, J. – BLAYLOCK, RL. – et al.: *Fluoride interactions: From molecules to disease.* Current Signal Transduction Therapy 2007;2:190-213
- [8] GRANDJEAN, P. – et al.: *Neurobehavioral deficits associated with PCB in 7-year-old children prenatally exposed to seafood neurotoxins.* Neurotoxicol Teratol. 2001 Jul-Aug;23(4):305-17. PMID:11485834